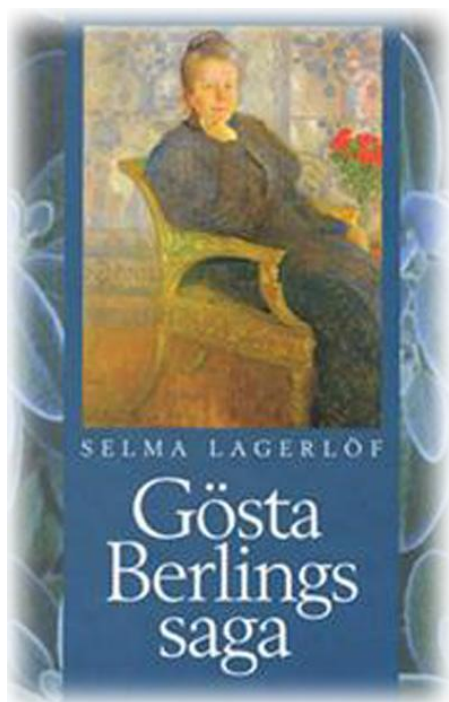

Selma Lagerlöf och gudsnamnet

Författaren Selma Lagerlöf (1858-1940) använde gudsnamnet Jehova i sin bok *Gösta Berlings saga*, utgiven 1891

»Åh, grefvinna, det skall fara ned som en blix, en blix, som upplyser och dödar. Alltsedan Moses drog fram honom ur Sinais äskmoln och satte honom på nådens stol i vandringsstemplets innersta, alltsedan har han suttit trygg, den gamle Jehova, men nu få människorna se hvad han är: inbillning, tomhet, dunst, vår egen hjärnas dödfödda foster. Han skall sjunka till intet,» sade gubben och lade sin skrynkliga hand på lunthögen. »Här står det, och då mänskor få läsa detta, måste de tro. De skola fara upp och se sin egen dumhet; de skola begagna korsen till vedbrand, kyrkorna till sädesbodar, och prästerna skola plöja jorden.»

»O, farbror Eberhard,» säger grefvinnan med en lätt rysning. »är ni en så förskräcklig människa? Stå där så förskräckliga ting?»

»Förskräckliga,» upprepar gubben, »det är ju sanningen. – Men vi likna piltar, som gömma sina ansikten i en kvinnas klädningskjol, så fort de möta en främling: vi ha vant oss att gömma oss undan för sanningen, för den evigt främmande. Men nu skall hon komma och bo bland oss, nu skall hon bli känd af alla.»

– Af alla?–

– Af alla?–

»Af alla?»

»Inte endast af filosoferna, men af alla, förstår ni, grefvinna, af alla.»

»Och så skall Jehova dö?»

»Han och alla änglar, alla helgon, alla djäflar, alla lögnare.»

»Hvem skall då styra världen?»